

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 797/05
20.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković - Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv opt. AA, zbog krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbi branioca optuženog AA adv. AB izjavljene protiv presude Okružnog suda u Subotici K.br.44/04 od 29.10.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 20.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Subotici K.br.44/04 od 29.10.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Subotici K.br.44/04 od 29.10.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine.

Istom presudom, na osnovu odredbe člana 68.OKZ-a, optuženom je izrečena mera bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom " B" kategorije u trajanju od dve (2) godine računajući od dana pravnosnažnosti ove odluke, s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Tom presudom, na osnovu odredbe člana 206. stav 1. i 2. ZKP, oštećeni BB, VV te GG su radi ostvarivanja u celosti imovinsko pravnog zahteva upućeni na parnični postupak.

Primenom odredbe člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 1. tačka 1 do 9. ZKP, optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 32.503,72 dinara kao i nagradu i nužne izdatke branioca po službenoj dužnosti u iznosu od 6.600,00 dinara, te paušal u iznosu od 6.000,00 dinara, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, adv. AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, odnosno istu preinači tako što će optuženog osuditi na blažu kaznu.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.br.935/05 od 24.05.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog kao neosnovana odbije, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Branilac optuženog, pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka ne ukazuje konkretno ni na jednu bitnu povredu, već obrazloženje ovog žalbenog osnova svodi na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja, o čemu će u odgovarajućem delu obrazloženja ove presude biti reči.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja branilac optuženog žalbom osporava zaključak prvostepenog suda u pogledu alkoholisanosti optuženog AA u vreme izvršenja krivičnog dela u pitanju, kao i nalaz i mišljenje veštaka neuropsihijatra, navodeći da isti nije usko specijalizovan za utvrđivanje alkoholemije i ovim zaključak prvostepenog suda u pogledu postojanja uzročne veze između alkoholisanosti optuženog i nastupile posledice – saobraćajne nezgode. Potom, branilac optuženog u žalbi ističe da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio brzinu kretanja putničkog vozila optuženog kao i putanju kretanja bicikala kojima su upravljali GG i DD i udaljenost istih od ivice puta, osporavajući tako nalaz i mišljenje veštaka saobraćajne struke.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim, jer je prvostepeni sud iz dokaza navedenih u obrazloženju pobijane presude nesumnjivo utvrdio činjenično stanje opisano u izreci ožalbene presude. Tako, činjenicu da je optuženi kritičnom prilikom bio pod dejstvom alkohola u krvi od 2,64 promila, koja koncentracija alkohola izaziva stanje pijanstva između srednjeg i teškog, prvostepeni sud je pravilno utvrdio iz nalaza i mišljenja veštaka dr ĐĐ, koji je svoj nalaz i mišljenje zasnovao na izveštajima zdravstvenog centra __, odeljenja za laboratorijsku dijagnostiku iz kojih proizilazi da je kritičnog dana u 20 časova i 45 minuta optuženom vađena krv na analizu i utvrđena vrednost alkoholemije od 51,52 mmol/L, kao i to da mu je potom istog dana u 21 čas i 45 minuta vađena krv na analizu i utvrđena alkoholemija u vrednosti od 45,38 mmol/L. Nalaz ovog veštaka prvostepeni sud je pravilno prihvatio jer je i po oceni Vrhovnog suda ovaj veštak – neuropsihijatar, raspolažući stručnim znanjem, svoj nalaz i mišljenje dao u okviru pravila struke polazeći od stepena alkoholisanosti utvrđenog vađenjem krvi optuženom u dva navrata. Na osnovu nalaza veštaka –neuropsihijatra koji je u ovome naveo da je alkoholisanost optuženog sa koncentracijom alkohola u krvi od 2,64 promila istog činila nesposobnim za bezbednu vožnju, pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je ovakva alkoholisanost optuženog u uzročnoj vezi sa nastupelom posledicom – saobraćajnom nezgodom, što se u ostalom manifestovalo i u načinu upravljanja vozilom. O tome je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude dao jasne i uverljive razloge, koje kao pravilne u svemu prihvata i Vrhovni sud, dok suprotne žalbene navode branioca optuženog AA kojima se osporava utvrđenje prvostepenog suda o postojanju uzročne veze između alkoholisanosti optuženog i nastupile posledice saobraćajne nezgode ocenjuje neosnovanim. S tim u vezi, predloženo je izvođenje dokaza veštačenjem od strane veštaka – specijaliste za sudsku medicinu, radi utvrđivanja alkoholemije kod optuženog u vreme predmetne saobraćajne nezgode kako to proizilazi iz sadržine žalbe, Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim.

Osim toga, činjenicu da optuženi kritičnom prilikom nije prilagodio brzinu kretanja putničkog vozila vidljivosti u noćnim uslovima vožnje u dometu oborenih svetala, prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja veštaka saobraćajne struke EE, koji je u ovome naveo da je brzina kretanja putničkog vozila optuženog neposredno pre i momentima naleta na oba bicikla iznosila oko 70km/ čas. Veštak je u svom nalazu objasnio da je brzinu kretanja putničkog vozila optuženog utvrdio na osnovu oštećenja putničkog vozila optuženog – krova iznad suvozačevog mesta koji je zgužvan i savijen prema nazad, na osnovu mesta kontakta vozila optuženog i bicikla kojim je upravljao ošt. GG, usled kog kontakta je ovaj bicikl odbačen na rastojanje od oko 9,5 metara, kao i na osnovu mesta kontakta vozila optuženog sa biciklom kojim je upravljala DD, a koji bicikl, je nakon kontakta odbačen na rastojanje od oko 35metara, pri tom imajući u vidu da vozilo optuženog, pre kontakta sa oba bicikla, nije ostavilo tragove kočenja.

S obzirom na izneto a posebno imajući pri tom u vidu da je ovaj veštak brzinu kretanja vozila optuženog kritičnom prilikom utvrdio na osnovu napred opisanih metoda, koje su, iako različite dale identičan rezultat, a kako je veštak objasnio u svom nalazu, Vrhovni sud suprotne žalbene navode branioca optuženog da je prvostepeni sud pogrešno

utvrdio brzinu kretanja vozila optuženog, jer veštak saobraćajne struke nije naveo koje parametre je koristio radi utvrđivanja ove činjenice, ocenjuje neosnovanim.

Pored toga, iz nalaza ovog veštaka saobraćajne struke, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da se vozilo optuženog kretalo tako da mu je desna bočna površina bila na oko 0,5 metara od desne ivice kolovoza, te da je između vozila optuženog i bicikla kojim je upravljao ošt. GG, zauzimajući prostor od oko 0,5 metara na kolovozu mereno od desne ivice kolovoza, došlo do bočnog okrznuća istomernog pravcu kao i to da je optuženi svojim vozilom od pozadi naleteo na bicikl koji se kretao ispred njega u istom smeru, na oko 1 metar na kolovozu mereno od desne ivice kolovoza, kojim je upravljala DD. Nalaz ovog veštaka, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno prihvatio jer je isti dat po pravilima struke i po najboljem znanju, a na osnovu analize materijalnih tragova pronađenih na licu mesta i fiksiranih u zapisniku o uviđaju, te vidljivih na kriminalističko - tehničkoj dokumentaciji. S toga Vrhovni sud suprotne žalbene navode branioca optuženog da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio putanju kretanja bicikala kojima su upravljali ošt. GG i ošt. DD, kao i udaljenost istih od ivice puta, ocenjuje neosnovanim.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da je optuženi osnovno krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 195. stav 1. KZ RS izvršio sa umišljajem, jer je nepridržavajući saobraćajnih propisa, upravljajući putničkim vozilom pod dejstvom alkohola u krvi od 2,64 promila bio svestan da usled takvog svog stanja može ugroziti javni saobraćaj dovođenjem u opasnost života i tela ljudi, pa je, s obzirom na količinu alkohola u krvi očigledno pristao na nastupanje te posledice, pa je usled toga u vreme, mesto i na način opisan u izreci pobijane presude udario u bicikliste, usled čega su kod ošt. DD nastupile teške telesne povrede koje su prouzrokovale njenu smrt, kod ošt. GG su nastupile teške telesne povrede a da su kod mal. ŽŽ koji se nalazio na biciklu ošt. DD nastupile lake telesne povrede, dok je u odnosu na teže posledice - smrt jednog lica, teško telesno povređivanje drugog lica i lako telesno povređivanje trećeg lica, olako držeći da ove posledice neće nastupiti, postupao iz nehata. O tome je prvostepeni sud na str.12. obrazloženja pobijane presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud .

Prema tome, prvostepeni sud je pravilnom ocenom izvedenih dokaza pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one od značaja za radnje izvršenja krivičnog dela u pitanju tako i one koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema toj radnji i o tome u pobijanoj presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je prvostepeni sud primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, za koje je tom presudom oglašen krivim S tim u vezi prvostepeni sud je dao dovoljne i uverljive razloge, koje kao pravilne u svemu prihvata i Vrhovni sud, dok suprotne žalbene navode branioca optuženog kojima se osporava pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenoj presudi i s tim u vezi se ista pobija zbog povrede krivičnog zakona, ocenjuje neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti koje u smislu odredbe člana 41. OKZ, utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i pravilno optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru. Po oceni Vrhovnog suda, tako odmerena kazna za krivično delo u pitanju srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužna za postizanje u članu 33. OKZ, propisane svrhe kažnjavanja. S toga su žalba i žalbeni predlog branioca optuženog u delu odluke prvostepenog suda o kazni, ocenjeni kao neosnovani.

Odluka o meri bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom " B" kategorije u trajanju od dve (2) godine doneta je na osnovu pravilne primene čl. 68. OKZ, tako da se njena zakonitost ne može dovoditi u pitanje.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Jelena Petković-Miljković, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost opravka

SŠ